

phenomenon is called the association (a term proposed in the XVIII century by Locke). Since Aristotle people distinguish association by similarity, contrast and contiguity.

Since the associations reflect some significant relations between objects and phenomena of the real world, and thus between the concepts, it is reasonable to conclude that they play an important role in the structure of the lexical system of the language. Moreover associations are one of the basic mechanisms of semantic changes.

Associative experiment is a technique aimed at identifying associations existing in an individual based on his previous experience. To analyze associations it is necessary to know and understand connections between words, therefore, explore the sphere of human consciousness and cognitive perception. The article looks into the history of associations studies, analyzing the main achievements and key points in the research of links between words and images, connections and relations between semantic field and groups. Also attention is paid to external and internal associative links and their analysis based on 64 pairs of interlanguage homonyms in German and Ukrainian. Ukrainian-speaking informants bring as rule 35 different associations to a certain word, a German-speaking only 27. In 90 % of cases the resposed word refers to the same part of speech as the stimulus word, which indicates the predominance of paradigmatic reactions over syntagmatic associations. In many cases the informants associated with a stimulus the semantically opposite of the word.

From the point of view of identifying semantic features (parameters) we offer many classification of the associations such as contrast, similarity, subordination, generalization, assonance, part – whole, addition, self-centeredness, cognates and predication. By associations it is important to consider not the stimulus word and the reaction word, but the only intermediate associative link between them, which is a driving force of the word meaning changes. We distinguish five types of intermediate associative links: nomination, predication, location, value and proposition. The association analysis of 64 stimuli showed that most of the semantic changes due to reactions related to the proposals, evaluations and predicates quality.

Key words: *association, nomination, predication, location, value, proposition, the intermediate associative link.*

УДК 811.111'276.6(045)

Н. В. Ковальська

О. Б. Ковальова

ОФІЦІЙНО-ДІЛОВА КОМУНІКАЦІЯ ЯК КОМПЛЕКСНИЙ ТА БАГАТОПЛАНОВИЙ ПРОЦЕС: ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА

Пропонована стаття присвячена офіційно-діловій комунікації як процесу, що характеризується багатоплановістю та сутністю якого виступає встановлення й розбудова спілкування між людьми, що зумовлено потребами спільної діяльності й обміном інформацією, знаннями, інтелектуальною власністю. Цей вид комунікації наразі є надзвичайно активно досліджуваним питанням у світі ринкових економік і міжнародних відносин. Спираючись на форму реалізації, офіційно-ділова комунікація розглядається як вид мовної комунікації, що реалізується за допомогою мови, тому лінгвістичні дослідження цього явища є на часі. У статті приділяється увага мовним

та мовленнєвим ознакам і засобам реалізації офіційно-ділової комунікації з урахуванням особливостей перекладу. Документ виступає як засіб реалізації письмової форми офіційно-ділової комунікації. Розглянуто класифікації офіційно-ділової комунікації. Відповідно до вимог документи повинні бути логічними, змістовними та виконаними чітко за протоколом, оскільки вони функціонують у сфері міжнародного права та слугують для захисту прав і обов'язків усіх суб'єктів цього права. Зазначені вище ознаки та характеристики потребують врахування під час перекладу.

Ключові слова: офіційно-ділової комунікації, мовні і мовленнєві ознаки, засоби реалізації, документ, офіційно-діловий стиль, основні характеристики документів

Постановка проблеми у загальному вигляді та зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. На сучасному етапі розвитку держави Україна активно бере участь у процесах інтеграції до європейського та міжнародного бізнесового і політичного простору, основним засобом комунікації якого є офіційно-ділове спілкування. Варто зазначити, що англійська мова є однією із найпоширеніших у світі за кількістю мовців, *de jure* першою за поширеністю мовою міжнародного і дипломатичного спілкування (одна з шести офіційних мов Організації Об'єднаних Націй та однією з трьох робочих мов Європейської Комісії) та *de facto* загальновизнаною мовою бізнесових стосунків, то детальне вивчення функціонування англійського офіційно-ділового стилю, а особливо засобів його перекладу, є одним із першочергових завдань вітчизняної лінгвістичної науки.

Офіційно-ділова комунікація (далі ОДК) – це складний багатоплановий процес, сутністю якого виступає встановлення й розбудова спілкування між людьми, що зумовлено потребами спільної діяльності й обміном, інформацією, знаннями, інтелектуальною власністю. На сьогодні у вітчизняній науці не існує загальноприйнятого визначення ОДК, проте вона була і є об'єктом дослідження для багатьох науковців у різних галузях, саме тому ними запропонована низка дефініцій цього явища.

Оскільки Україна співпрацює з такими міжнародними утвореннями й організаціями як Європейська Комісія, ООН, ОБСЄ, Міжнародний кримінальний суд і НАТО, то вважаємо за доцільне зосередити дослідження функціонування ОДК у сфері міжнародної дипломатичної комунікації. Необхідність перекладу українською мовою актів Європейського Союзу *acquis communautaire* законодавчо затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 р. № 512 «Про порядок здійснення перекладу українською мовою актів Європейського Союзу *acquis communautaire*».

Актуальність дослідження полягає в тому, що сучасні лінгвістичні розвідки повинні відображати поступ України та її активне залучення до міжнародних організацій і процесів, щоб держава могла чітко та зрозуміло виражати свою позицію у міжнародному політично-бізнесовому просторі. У зв'язку із цим дослідження особливостей перекладу англійської ОДК є одним із головних пріоритетних напрямів у сучасній лінгвістиці.

Мета цієї статті полягає в дослідженні англійської ОДК і виявленні її мовних та мовленнєвих ознак та засобів реалізації.

Відповідно до мети цієї праці поставлена низка **завдань**: уточнити роль і місце ОДК та її ознаки; дослідити впроваджені в лінгвістичну науку класифікації ОДК; розглянути явище ОДК та існуючі засоби її реалізації; з'ясувати доцільність використання документу як засобу реалізації письмової форми ОДК.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. ОДК наразі є надзвичайно активно досліджуваним питанням у світі ринкових економік і відносин. Цей вид мовної комунікації досліджується багатьма науками: психологією, соціологією, лінгвістикою, менеджментом тощо. Оскільки ОДК, все ж таки, реалізується за допомогою мови, то лінгвістичні дослідження цього явища є першочерговими.

Офіційно-ділова мова і її вплив на комунікацію, особливості та різновиди цього явища у своїх роботах досліджували F. Bargiela-Chiappini, L. Beamer, V. Bhatia, Ch. Candlin, A. Johns, C. Nickerson, A. Pennycook, G. Poncini, L. Putnam, C. Roberts, P. Rogers, H. Spencer-Oatey, J. Swales, I. Varner, L. Yeung та інші.

Щоб проаналізувати феномен ОДК, важливо розглянути тлумачення однієї з його складових, яким виступає комунікація. Поняття «комунікація» і «офіційно-ділова комунікація» виступають як загальне й особливе, оскільки, останнє виступає вихідним стосовно першого [9, с. 68].

Комунікація як сфера знання та наукових інтересів сформувалася давно. На сьогодні функціонує велика кількість її визначень. Зокрема американський учений-психіатр Ю. Рюш виокремив 40 підходів до комунікації в різних сферах, у т. ч. архітектури, антропології, психології, політиці тощо.

Дефініція І. А. Річардса залишається однією з найбільш повних характеристик комунікації як дискретного елемента людського суспільства. За І. А. Річардсом «комунікація з'являється, коли одна свідомість так діє на навколишнє середовище, що цей вплив відчуває інша свідомість, і в цій другій свідомості виникає досвід, подібний до досвіду першої свідомості і викликаний певним чином цією першою свідомістю» [14, с. 177].

Враховуючи те, що «комунікація» є одним із основних концептів у лінгвістиці, то протягом історії дослідження цього явища було запропоновано десятки варіантів його визначення. Наприклад В. Х. Меллер, на дефініцію якого спираємося, стверджує, що у загальному сенсі цей термін як «будь-який вид взаємного обміну інформацією за допомогою знаків чи символів як між істотами (люди, тварини), так і між людиною та машиною для обробки даних» [11, с. 83]. Основним засобом комунікації є мова, яка забезпечує обмін інформацією між індивідами, індивідом та суспільством. Відтак комунікація може бути мовною (вербальною, словесною) та невербальною.

О. А. Семенюк дефінує мовну комунікацію як створення, обмін та інтерпретація повідомлень комунікантами за допомогою мови як коду та позамовних кодів із метою досягнення змін у поведінці чи свідомості адресата, необхідних для спільної діяльності [8, с. 12].

Згідно з визначенням В. Х. Мінінга, ОДК – обмін ідеями, новинами і поглядами, що пов'язані з реалізацією того чи іншого виду предметної діяльності між сторонами [13, с. 179].

Ще одну дефініцію цього явища запропоновано Дж. Бреннаном: «ОДК – це вид вербального спілкування, до якого належить обмін інформацією у процесі оформлення актів державного, суспільного, політичного, економічного життя, ділових відносин між окремими державами організаціями та членами суспільства у їхньому офіційному спілкуванні тощо» [13, с. 179].

На думку професора Дж. Хейста, цей вид комунікації відбувається між двома партнерами з метою організації та управління процесами ділової сфери [13, с. 179].

Таким чином, спираючись на форму реалізації, ОДК розглядається як вид мовної комунікації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Головна мета цього типу комунікації – визначити умови, які дадуть можливість співпрацювати двом сторонам з метою досягнення домовленості. Сторонами ОДК можуть виступати держава і громадянин, громадянин і громадянин, суспільство і члени цього суспільства (статути та декрети), два або більше підприємства чи установи (ділова переписка й угоди), два або більше уряди (пакти, міжнародні угоди), між членами ієрархії (накази, нормативні акти, інструкції, директиви), рада і президіум, асамблея та загальні збори (протоколи зборів, акти).

Учасниками ОДК є органи управління (організації, заклади, посадові особи), а характер і зміст інформаційних зв'язків між ними регульовано правовими нормами та залежать від місця установи в ієрархії органів управління, її компетенції, функціонального змісту діяльності [2, с. 288].

Підсумовуючи, можемо зробити висновок, що ОДК має надзвичайно широке поле застосування і учасників, саме тому на сьогодні неможливо дати уніфіковане та всеосяжне визначення цього явища.

Щодо мовних та мовленнєвих ознак та засобів реалізації офіційно-ділової комунікації, слід зазначити, що мова ОДК реалізується в рамках офіційно-ділового стилю. Цей стиль англійської мови І. Р. Гальперін називає стилем ділового мовлення / ділових документів, відомим як «*officialese*». Як і будь-який інший, цей стиль має певні цілі комунікації, свої закономірності і мовні характеристики. Він не є однорідним і представлений наступними підстилями:

- 1) мова ділових документів;
- 2) мова юридичних документів;
- 3) мова дипломатії;
- 4) мова військових документів [2, с. 288].

У статті розглянуто поєднання двох підстилів: мови дипломатії та мови юридичних документів. Специфіка сфери вживання офіційно-ділового стилю, повторність дій і ситуацій, котрі вимагають використання певних мовних засобів, призводять до їх стандартизації, одноманітності – однакові мовні елементи використовують за однакових умов.

Також до ознак офіційно-ділового мовлення слід віднести смислову точність, ясність, які поєднуються зі стислістю, лаконічністю висловлювання, суворого послідовністю викладення фактів. Відзначимо високу стандартизацію вислову та сувору регламентацію тексту (для чіткої організації текст поділяють на параграфи, пункти, підпункти). Однією з найяскравіших ознак офіційно-ділового мовлення, яку необхідно зберігати під час перекладу – це його документальність: усі офіційні папери мусять мати характер документів, тобто бути об'єктивними, достовірними, зберігати стабільні традиційні форми (наявність реквізитів та усталений порядок їх розміщення) [7, с. 416].

Зміст повідомлення в офіційно-діловому стилі завжди мусить мати нейтральний тон і бути викладеним тільки в прямому значенні.

Прагматична мета ОДК полягає у тому, щоб досягти згоди між двома сторонами, що укладають договір, контракт і т.д. та викласти умови такої співпраці. Це зумовлює характерні риси офіційно-ділового стилю в англійській та українській мовах: трафаретність висловлення думок, власна термінологія, відсутність двозначності, суворо регламентована композиційна форма [3, с. 62].

У мовленні ОДК реалізується за рахунок парадигми різноманітних вербальних і невербальних засобів. До вербальних засобів ОДК належать мовні та комунікативно-мовленнєві одиниці, що виконують комунікативно-інформаційну та комунікативно-

регулювальну функції. Невербальні засоби містять засоби, знаки, символи, що підсилюють офіційність тексту документа. До них належать: різноманітні бланки, із зображеннями гербів, логотипів установ, країн, організацій; засоби, що оформлюють під час розгляду та проходження документа в інстанції: реєстраційний індекс документа, дата документа, відмітка про контроль за виконанням документа [5, с. 14].

Резюмуючи, визначають, що у мові ОДК реалізується за допомогою офіційно-ділового стилю, що має парадигму власних вербальних і невербальних засобів вираження. Головними ознаками цього стилю є уніфікованість, беземоційність і регламентованість.

Класифікація видів ОДК як діяльності, що забезпечує взаємодію двох або більше унікальних і складних систем, що відбувається в різних ситуаціях з використанням різних засобів і каналів спілкування. Характеристики, параметри взаємодіючих систем, ситуації, обрані засоби в кожному випадку, відрізняються від іншого акту комунікації, тому класифікація видів ОДК здійснюється за різними критеріями. Для дослідження обрано саме класифікацію П. Кхана, де критерієм є кількість адресантів повідомлення:

- 1) міжособистісну комунікацію – обмін повідомленнями між двома особами;
- 2) внутрішньо особистісну – спілкування із самим собою;
- 3) групову комунікацію – комунікація між двома або більше членами однієї або різних груп;
- 4) масову комунікацію, що виникає, коли повідомлення надсилається великим групам людей.

Враховуючи спосіб спілкування, дослідник виділяє наступні групи цього явища:

- 1) вербальна комунікація – обмін повідомлення за допомогою усного чи письмового мовлення;
- 2) невербальна комунікація здійснюється за рахунок знаків, зображень, міміки та жестів [14, с. 4–5].

ОДК може підпадати майже під усі ці категорії, окрім внутрішньо-особистісної. Адже задачі цього типу не відповідають цілям офіційно-ділового спілкування.

Документ виступає як засіб реалізації письмової форми офіційно-ділової комунікації. Ілюстративними джерелами цього дослідження є правові акти Європейського Союзу *acquis communautaire*, то доцільно розглянути особливості письмової ОДК. Згідно міркувань Д. С. Касяненко, під правовим текстом ЄС (*acquis communautaire*) розуміємо мовленнєвий твір, що функціонує у сфері фахової комунікації правників у ЄС та за його межами [4, с. 331].

Основним видом письмової ОДК є документ. На міжнародному рівні загальним визнано визначення документа як записаної інформації, яка може бути використана як одиниця в документаційному процесі. Це визначення розроблене та затверджене Міжнародною організацією зі стандартизації (ISO) за участю Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій, Міжнародної федерації з документації, Міжнародної ради архівів, Міжнародної організації з інтелектуальної власності.

Згідно зі стандартом ISO, інформація може бути записана будь-яким способом фіксування відомостей, за допомогою не тільки знаків письма, але й зображення, звука і т. п. Таке визначення дозволяє перерахувати до документів усі матеріальні

об'єкти, які можуть бути використані для передавання інформації в суспільстві [1, с. 462].

Головною особливістю офіційної документації (текстів інформаційного характеру) є чітка визначена форма, правила дотримання якої необхідні для вірної інтерпретації документа.

До основних характеристик документів належать:

1) висока регламентованість мови (визначений запас засобів вираження і способів їх побудови);

2) офіційність (суворість викладу, слова вживаються у прямому значенні, образність, як правило, відсутня, тропи зустрічаються дуже рідко);

3) безособовість лексичних конструкцій [1, с. 463].

Визначення документа є загальним та досить широким. Документи функціонують в межах певної системи документації, яка містить документи у взаємозв'язку та взаємодії та має характерні риси та ознаки. Різноманіття форм, призначень, видів та систем документів зумовлює неможливість класифікувати документи лише за одним критерієм. На нашу думку, варто наголосити, що зміст – це найважливіша ознака документа, яка має бути максимально відтворена при перекладі, щоб досягти максимально ефективної комунікації між сторонами.

Таким чином, документ є головним засобом реалізації письмової офіційно-ділової комунікації. Оскільки, текст документів належить до офіційно-ділового стилю, то йому притаманні усі характеристики цього стилю.

Висновок з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. За результатами наведених теоретичних відомостей можна зробити висновок, що явище комунікації є надзвичайно комплексним та багатоплановим, воно не обмежується лише спілкуванням між людьми.

ОДК є різновидом мовної (вербальної) комунікації і у мові реалізується в рамках офіційно-ділового стилю. Цей стиль не є однорідним і, відповідно, виділяють в його межах декількох підстилів. Офіційно-діловий стиль має низку загальних характеристик, зокрема: точність, власна галузева термінологія, відсутність двозначності, суворо регламентована композиційна форма, трафаретність висловлення думок, наявність офіційних атрибутів.

Специфіка офіційно-ділового стилю зумовлює особливості мовних та мовленнєвих засобів вираження ОДК: вони є стандартизованими та повторюваними, а також мають чітко визначену сферу вживання.

Унаслідок того, що головним чином ОДК фіксується у письмовій формі, її головним засобом реалізації є офіційні папери, які повинні мати статус документа. Визначення документа зареєстровано на міжнародному рівні стандартом ISO: висока регламентованість мови, безособовість лексичних конструкцій та офіційність.

Відповідно до вимог документи повинні бути логічними, змістовними та виконаними чітко за протоколом, оскільки вони функціонують у сфері міжнародного права та слугують для захисту прав і обов'язків усіх суб'єктів цього права. Зазначені вище ознаки та характеристики потребують врахування при перекладі.

Перспективним напрямом подальшого дослідження виступають документи дипломатичної сфери та напрацювання галузевої термінології і укладання словника

Список використаної літератури

1. Вrabель Т. Т. Особливості перекладу англомовних ділових документів українською мовою / Т. Т. Вrabель // Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації : матер. XIX Міжнар. наук.-практ. інтернет-конференції. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – Вип. 19. – С. 462–464 ; Vrabel T. T. Osoblyvosti perekladu anhlomovnykh dilovykh dokumentiv ukrainskoiu movoіu / T. T. Vrabel // Tendentsii ta perspektyvy rozvytku nauky i osvity v umovakh hlobalizatsii : mater. XIX Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konferentsii. – Pereiaslav-Khmelnytskyi, 2016. – Vyp. 19. – S. 462–464.
2. Гальперин И. Р. Стилистика английского языка ; учебн. / И. Р. Гальперин. – Москва : Высшая школа, 1981. – 316 с. ; Halperyn Y. R. Stylstyka anhlyiskoho yazyka ; uchebn. / Y. R. Halperyn. – Moskva : Vysshaya shkola, 1981. – 316 s.
3. Дубенко О. Ю. Порівняльна стилістика англійської і української мов : навч. посіб. / О. Ю. Дубенко. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Вінниця : НОВА КНИГА, 2011. – 328 с. ; Dubenko O. Yu. Porivnialna stylstyka anhliiskoi i ukrainskoі mov : navch. posib. / O. Yu. Dubenko. – 2-he vyd., pererob. i dop. – Vinnytsia : NOVA KNYHA, 2011. – 328 s.
4. Касяненко Д. С. Переклад нормативно-правових текстів ЄС : стан, проблеми, перспективи / Д. С. Касяненко // Мовні і концептуальні картини світу. – 2014. – Вип. 50 (1). – С. 329–335 ; Kasianenko D. S. Pereklad normatyvno-pravovykh tekstiv YeS : stan, problemy, perspektyvy / D. S. Kasianenko // Movni i kontseptualni kartyny svitu. – 2014. – Vyp. 50 (1). – S. 329–335.
5. Коцюба Н. Й. Офіційно-діловий текст як об'єкт системно-структурного аналізу / Н. Й. Коцюба // Дослідження з лексикології і граматики української мови. – 2013. – Вип. 13. – С. 11–18 ; Kotsiuba N. Y. Ofitsiino-dilovi tekst yak obiekt systemno-strukturnoho analizu / N. Y. Kotsiuba // Doslidzhennia z leksykolohii i hramatyky ukrainskoі movy. – 2013. – Vyp. 13. – S. 11–18.
6. Палеха Ю. І. Загальне діловодство (теорія та практика керування документацією із загальних питань) : навч. посіб. / Ю. І. Палеха. – 4-те вид., випр. і доп. – Київ : Видавництво Ліра-К, 2017. – 624 с. ; Palekha Yu. I. Zahalne dilovodstvo (teoriia ta praktyka keruvannia dokumentatsiіeіu iz zahalnykh pytan) : navch. posib. / Yu. I. Palekha. – 4-te vyd., vupr. i dop. – Kyiv : Vydavnytstvo Lira-K, 2017. – 624 s.
7. Садовнича В. В. Сучасні ділові документи та папери. Як правильно оформити і підготувати. Зразки та приклади / В. В. Садовнича. – Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2014. – 608 с. ; Sadovnycha V. V. Suchasni dilovi dokumenty ta papery. Yak pravylno oformyty i pidhotuvaty. Zrazky ta pryklady / V. V. Sadovnycha. – Kharkiv : Klub simeinoho dozvillia, 2014. – 608 s.
8. Семенюк О. А. Основи теорії мовної комунікації : навч. посіб. / О. А. Семенюк, В. Ю. Паращук. – Київ : Академія, 2010. – 240 с. ; Semeniuk O. A. Osnovy teorii movnoi komunikatsii : navch. posib. / O. A. Semeniuk, V. Yu. Parashchuk. – Kyiv : Akademiia, 2010. – 240 s.
9. Шавкун І. Г. Ділова комунікація : сутність та типологізація / І. Г. Шавкун // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2009. – Вип. 38. – С. 67–74 ; Shavkun I. H. Dilova komunikatsiia: sutnist ta typolohizatsiia / I. H. Shavkun // Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii. – 2009. – Vyp. 38. – S. 67–74.
10. Barston R. P. Modern Diplomacy / R. P. Barston. – London, New York : Routledge, 2006. – 436 с.

11. Bussmann H. Dictionary of Language and Linguistics / H. Bussmann, G. Trauth, K. Kazzazi. – London, New York : Routledge, 1998. – 1305 с.

12. Gordon G. N. Communication: social behaviour [Electronic resource] / G. N. Gordon // Encyclopedia Britannica – Mode of access : <https://www.britannica.com/topic/communication>

13. Pande N. Expectations of Corporate India on the Business Communication Skills of B-school Campus Recruits / N. Pande // International Journal of Intelligent Enterprise. – 2016. – № 3. – С. 177–204.

14. Richards I. A. The Meaning of Meaning / I. A. Richards, C. K. Ogden. – New York : A Harvest Book, 1923. – 363 с.

Стаття надійшла до редакції 28.04.2018.

N. Kovalska

O. Kovalova

OFFICIAL BUSINESS COMMUNICATION AS COMPLEX AND MULTIPLANNED PROCESS: FEATURES AND PECULIARITIES

The given article focuses on the topical issue in linguistics so the study is based on the theory and the notion of communication described. The aim of the article is to investigate English official business communication, to reveal its nature as well as the means of its representation in Ukrainian translation. Legal acts acquis communitaire are chosen to be the target of the research due to the current intensive process of Euro integration in Ukraine. English and Ukrainian languages have to be complementary in the sphere of international cooperation. At present, existing cooperation can be successful on the one hand but can be doomed to failure on the other hand. The tasks, set according to the aim of the paper, have been successfully carried out in the course of the research.

The paper covers the definition and general characteristics of both communication as a universal phenomenon, and official business communication as a special one. It also establishes optimal distinctive set of features that allows determining an official business style as a language medium of this type of communication, as well as the document as its main form of written realization with the systemic organization/ certain structure and language means. Not all cooperation is successful, we mean, in general cooperation results in signing contracts and other documents on the basis of common target that cannot be reduced to a legal understanding but also diplomacy.

As a conclusion, it has been pointed out that the representation of official business communication in the target language is carried out according to some established patterns and principles of systematic organisation. Consequently, the unified strategy of the translation of this type of communication in the form of its realization official documents can be developed.

These results are mostly of theoretical quality the study has shown that the identification of features that official business communication has presents improvement potentials for those who learn English and work with it as means of communication.

Because of high importance and special requirements of the official business communication it is necessary to do more detailed research on diplomacy in order to develop terminology bank with the perspective to publish a dictionary.

Key words: *official business communication, language and speech means of implementation, document, official business style, main characteristics of documents*